DOMSTOLENS KENDELSE
AF 18. JUNI 1980 [1]

Jules Borker
(anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Conseil de l'ordre des avocats à la cour de Paris)

»Præjudiciel søgsmål — advokatråd«

Sag 138/80

Sammendrag

Præjudicielle spørgsmål — forelæggelse for Domstolen — national ret i traktatens artikel 177's betydning — begreb
(EØF-traktaten, art. 177)

Præjudicielle spørgsmål i henhold til EØF-traktatens artikel 177 kan kun forelægges Domstolen af retter, som skal træffe afgørelse i en sag, der skal føre til en afgørelse af judiciel karakter. Det forholder sig ikke således, når et advokatråd forelægges en anmodning om en erklæring vedrørende en uoverensstemmelse mellem en advokat og retterne i en anden medlemsstat, og ikke en tvist, som det ifølge lov er forpligtet til at afgøre.

I sag 138/80

(Anmodning om præjudiciel afgørelse fra Conseil de l'ordre des avocats à la cour de Paris [advokatrådet i Paris])

JULES BORKER

1 — Processprog: Fransk.

1. Ved beslutning af 27. maj 1980, indgået til Domstolen den 9. juni s.å., har advokatrådet i Paris i medfør af EØF-traktatens artikel 177 forelagt Domstolen et spørgsmål vedrørende fortolkningen af EØF-traktatens artikel 59 ff og Rådets direktiv 77/249 af 22. marts 1977 om lettelser med henblik på den faktiske gennemførelse af advokaters fri udveksling af tjenesteydelser (EFT L 78, s. 17).

2. Det fremgår af beslutningen, at en advokat i Paris, Jules Borker, har anmodet advokatrådet om at afgøre »hvilke betingelser, der gælder for hans adgang til, i form af tjenesteydelser, at udøve virksomhed som advokat ved enhver ret i en medlemsstat«, efter at en af afdelingerne for straffesager ved Landgericht Köln har afslået at lade ham møde for retten for en civil part i en straffesag. Det fremgår af sagens akter, at Oberlandesgericht Köln, efter den civile parts appel, ved kendelse af 23. januar 1980 stadfæstede denne afgørelse under hensyn til, at direktiv 77/249 »ikke kan anses for gældende national ret«. Under disse omstændigheder har advokatrådet erklæret, at det »finder det rigtigt, inden det træffer afgørelse«, at forelægge Domstolen følgende spørgsmål i medfør af traktatens artikel 177:

»Skal bestemmelserne i EØF-traktatens artikel 59 ff og i Rådets direktiv af 22. marts 1977 om lettelser med henblik på den faktiske gennemførelse af advokaters fri udveksling af tjenesteydelser forstås som regler, der efter deres art, opbygning og ordlyd hjemler private rettigheder, som de kan gøre gældende ved de nationale domstole i en medlemsstat, og som disse skal beskytte, selv om vedkommende medlemsstat ikke inden for den fastsatte frist har iværksat de nødvendige foranstaltninger for at efterkomme nævnte direktiv, og kan en advokat i artikel 2's forstand i Rådets direktiv af 22. marts 1977, der opfylder betingelserne for at drive advokatvirksomhed i den medlemsstat han kommer fra, ved en ret i værtslandet — der også er en medlemsstat — hvor han ønsker at præstere tjenesteydelser som advokat, med rette påberåbe sig, at direktivet har direkte virkning, når han har oplyst, at han samarbejder med en advokat, der repræsenterer parterne, og som driver virksomhed i værtslandet, selv om sidstnævnte stat ikke inden for den i direktivets artikel 8 fastsatte frist har iværksat de nødvendige foranstaltninger for at efterkomme direktivet?«

3. Ifølge EØF-traktatens artikel 177 har Domstolen kompetence til at afgøre præjudicielle spørgsmål om fortolkningen af traktaten og retsakter fra Fællesskabets institutioner. Samme artikels stk. 2 tilføjer, at »såfremt et sådant spørgsmål rejses ved en ret i en af medlemsstaterne, kan denne ret, hvis den skønner, at en afgørelse af dette spørgsmål er nødvendig, før den afsiger sin dom, anmode Domstolen om at afgøre spørgsmålet«.

4. Det fremgår af denne bestemmelse, at præjudicielle spørgsmål i henhold til artikel 177 kun kan forelægges Domstolen af retter, som skal træffe afgørelse i en sag, der skal føre til en afgørelse af judiciel karakter. Det forholder sig ikke således i nærværende sag, da advokatrådet ikke har fået forelagt en tvist, som det ifølge lov er forpligtet til at afgøre, men en anmodning om en erklæring vedrørende en uoverensstemmelse mellem en advokat og retterne i en anden medlemsstat.

5. Domstolen har således klart ikke kompetence til at træffe afgørelse i forbindelse med den beslutning, som er oversendt den af advokatrådet i Paris.

6. Under disse omstændigheder må Domstolen anvende procesreglementets artikel 92, som ændret den 12. september 1979 (EFT L 238, s. 1), og af egen drift fastslå, at den ikke har nogen kompetence.

Af disse grunde,

og efter at have hørt generaladvokaten,

bestemmer

DOMSTOLEN

sammensat af præsidenten H. Kutscher, afdelingsformændene A. O'Keeffe og A. Touffait, dommerne J. Mertens de Wilmars, P. Pescatore, Mackenzie Stuart og T. Koopmans,

generaladvokat: J.-P. Warner
justitssekretær: A. Van Houtte

De europæiske Fællesskabers Domstol har ikke kompetence til at besvare det spørgsmål, der er forelagt den ved beslutning af 27. maj 1980 fra Conseil de l'ordre des avocats à la cour de Paris.

Således bestemt i Luxembourg den 18. juni 1980.

A. Van Houtte
Justitssekretær

H. Kutscher
Præsident